

[Laurits Pedersen.]

ningsformer på disse områder, der efter min mening ikke ligger fjernt fra det, der her er foreslået, og ikke på nogen måde skatteregler, som ligger på linie med det, det konservative folkeparti i fortiden og desværre — kan jeg høre — også i fremtiden vil agitere på. Jeg kan imidlertid forsikre det konservative folkeparti for, at den agitation kan ikke, vil ikke give bonus, for den er ikke sagligt forsvarlig; den er bygget på dette, at man må søge at finde frem til beskatningssatser overfor disse konkurrerende foretagender, der i meget væsentlig grad kan hemme dem i deres konkurrence overfor det private erhvervsliv, og hviler ikke på en nøgtern vurdering af, hvad der er sagligt rigtigt. Derfor kan denne agitation ikke i fremtiden få nogen slagkraft, især ikke i betragtning af, hvad man på dette område har i udlandet. Jeg vil sige til købmandstanden, at andelsbevægelsens folk i dette land har gennem de kommissionsbehandlinger, der har været, vist positiv indstilling overfor tanken om en skattereform, der tog sigte på andelsforeningerne, og de har været medvirkende til at søge de gamle beskatningsregler ændret til nye beskatningsregler, der måske kan stå langt ud i fremtiden.

Vi må i udvalget se på disse spørgsmål. Jeg vil ikke udelukke muligheden for forbedringer — det skal de sammensvorne fra FINDERUP lade nok undlade på forhånd at sige de vil —, idet dog det grundlæggende princip må bevares, nemlig at skabe en retfærdig, ligelig og forsvarlig beskatning af vore andelsselskaber i forhold til den private handel.

Poul Hansen (Slagelse): Jeg vil gerne have lov til som medlem af det udvalg, der sidste år blev nedsat for at beskæftige sig med spørgsmålet om skat på kooperative virksomheder, at fremføre nogle enkelte bemærkninger om det afsnit af udskrivningsloven, som omhandler dette problem.

Selve spørgsmålet om en brugsforeningskat, som vi almindeligvis kalder det, er vi i årenes løb blevet præsenteret for adskillige gange, omtrent som for den berømte søslange, der med visse mellemrum dukker frem for i bladenes agurketid at kunne forlyste læserne. Særlig det konservative parti har gerne villet være våbendragere for de erhvervsgrupper, som hævdede, at kooperationen nød store skattebegunstigelser. Vi fra vor side har ikke kunnet erkende, at der her var tale om en uretmæssig fordel. For det første må det ikke glemmes, at en

stor del af kooperationen alle dage har betalt skat som det øvrige erhvervsliv, men dernæst er det heller ikke ukendt, at allerede det udvalg, som blev nedsat i 1934, gennem sine undersøgelser kom til det resultat, at forholdet mellem omsætningen og den beskattede indkomst stort set var ens for købmandshandelen og for brugsforeningerne, idet, såvidt jeg husker, købmændenes indkomst udgjorde 6,3 pct. og brugsforeningernes 6 pct. af omsætningen. Vi gik ikke desto mindre gerne ind i det udvalgsarbejde, som blev resultatet af den dagsorden, der blev vedtaget i marts måned sidste år. Der var vel nok en del af tingets medlemmer, som nærede det forfængelige håb, at det nu skulle lykkes at finde frem til et forslag, der kunne samle bred tilslutning og formentlig også skabe ro om hele dette spørgsmål. Resultatet, som det nu foreligger i lovforslags form, viser imidlertid noget andet. Der er ganske vist formentlig et stort flertal for lovforslaget her på rigsdagen, men vi er klar over, at i hvert fald de konservative ikke ønsker at medvirke; tværtimod bebuder de, at de fremdeles agter at køre videre med brugsforeningsskatten i deres agitation. Om der så er saglig bund i denne agitation er naturligvis en anden ting.

Om udvalgets flertal med dette lovforslag, som den højtærede finansminister her har forelagt, har fundet de vises sten, skal jeg ikke kunne afgøre, men jeg vil gerne betone, at for mit parti har det været af afgørende betydning, at der ikke blev rokket ved selve det fundamentale for brugsforeningerne, at dividenden er udenfor beskatningen. Det glæder mig derfor oprigtigt, at partiet venstre, i hvert fald dets repræsentanter i udvalget, helt har været på linie med de radikales og socialdemokratiets repræsentanter i opfattelsen af dette vigtige spørgsmål. Argumentationen for, at dividenden ikke bør beskattes, er fremført så ofte, at jeg skal afholde mig fra gentagelser. Skal der være tale om beskatning af kooperationen, må det blive enten af den del af overskuddet, som ikke tilbagebetales medlemmerne, eller også af en fikseret indtægt af egenkapitalen, der svarer til normalrenten, og det er altså dette sidste, som udvalgets flertal har ment at måtte foreslå. Alle ting taget i betragtning, ikke mindst den interesse, som så afgjort må ligge i selve spørgsmålet om konsolideringen, tror jeg, at den form, som her er valgt, er så afgjort at foretrække.

Løvrigt skal jeg ikke komme ind på enkeltheder i lovforslaget. De er belyst af tidligere